

ningen til et Pengeinstitut, som er adskilt fra den almindelige Statskasse, saaledes at Tiendeyderne modtage dette Instituts 4 Procents Obligationer som Vederlag for Afløsningssummerne. Mod at modtage saadanne Obligationer i Stedet for rede Penge ville de formentlig ikke kunne rejse nogen berettiget Indsigelse, idet de jo derved, selv om de ikke faa Kapitalen til fri Raadighed, dog erholde en aarlig Ydelse af samme Størrelse som den, der er bleven afløst. Disse Obligationer, har man tænkt sig, skulle have Sikkerhed i de Beløb, som indbetales til Forrentning og Amortisation af Tiendeydernes Andel af Aføsningssummerne. Denne Andel skal forrentes med 2 pCt. og afdrages med $\frac{1}{4}$ pCt. halyaarlig. Staten, der ligesom efter det tidligere Forslag skal yde paa det nærmeste $\frac{1}{4}$ af Aføsningssummen som Bidrag til Aføsningen, er efter dette Forslag ikke nødsaget til at udbetale Beløbet i rede Penge, men kan afvikle sin Forpligtelse ved aarlig at indbetale til Tiendeaføsningssbanken en Sum, der svarer til 4 pCt.s Rente og $\frac{1}{2}$ pCt.s Afdrag af det Beløb, som til enhver Tid var tilbage af Statskassens Part af Aføsningssummerne. De Obligationer, som Tiendeaføsningssbanken udsteder, og som eventuelt, hvis Forholdene tillade det, ville kunne konverteres, skulle indfries gennem aarlige Udtrækninger. Naar disse have medført, at alle Obligationerne ere indfrie, skal dermed Tiendeaføsningssbanken standse sin Virksomhed. Bankens Obligationer skulde foruden at have den Sikkerhed, jeg allerede har nævnt, tillige garanteres derigennem, at Staten indestaar for den aarlige Rente, hvilket Staten jo meget vel vil kunne gøre uden nogen som helst Risiko i Betragtning af den fortræffelige Sikkerhed, som allerede haves gennem de tidligere Tiendeyderes aarlige Ydelser. Tillige er det foreslaaet, at Staten som et Reservefond for Tiendeaføsningssbanken skal indlevere til denne 2 Mill. Kr. i Statsobligationer, hvilke skulle forblive i Banken, og hvis Rente skal anvendes til dens Administration. Naar den har fuldført sin Opgave, skulle de vende tilbage til Statskassen paa ny.

Foruden disse væsentlige Ændringer i det tidligere foreliggende Forslag, er der paa forskellige Punkter foretaget mindre Forandringer. Jeg tror ikke, det vil være nødvendigt for mig i Dag at gennemgaa disse, og jeg skal nøjes med derom at sige, at da alle gaa ud paa at gøre Sagen klarere, lettere, hurtigere og billigere at gennemføre, end det ellers vilde være Tilfældet.

Jeg skal endnu kun opholde mig ved Spørgsmaalet om de finansielle Virkninger for Statskassen, som dette Lovforslag vil medføre. Det kan antages, at det Beløb, som Statskassen vil komme til at udrede, eller rettere sagt, at det Beløb, for hvilket Statskassen vil blive Skyldner til Tiendeaføsningssbanken, vil komme til at udgøre ca. 31 Mill. Kr. Den Skat, som Statskassen nu opbeholder af Tienderne, og som jo efter Lovforslaget vil bortfalde sammen med disse, udgør, naar den kapitaliseres, et Beløb af ca. $6\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det bliver altsaa i alt $37\frac{1}{2}$ Mill. Kr., hvortil saa maa lægges Kapitalværdien af den Renteudgift, der kommer til at paahvile Statskassen derved, at Tiendeaføsningssbanken faar Ret til at anvende Renten af de 2 Mill. Kr.s Obligationer, som af Staten henlægges som Reservefond for den. Paa den Maade vil den samlede Udgift for Statskassen kunne regnes at blive ca. $38\frac{3}{4}$ Mill. Kr., et Beløb, der jo bevæger sig inden for den Ramme, som man under tidligere Forhandlinger om Tiendeaføsningssforslagene har gjort sig fortrolig med. Lovforslaget maa derfor vistnok siges efter Omstændighederne paa en god og for Staten rimelig Maade at fyldestgøre de moralske Forpligtelser, som den har til at sørge for, at Tienden bliver afløst. Jeg skal derfor tillade mig paa min Kollegas Vegne at anbefale Forslaget til det høje Ting og haaber, at det denne Gang maa naa at blive ophøjet til Lov, idet det jo er et Forslag, som en aldeles overvejende Del af Landets Befolkning i en Aarrække har set hen til med stor Længsel, og som jeg mener, at den er fuldt berettiget til at se gennemført.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om nogle ændrede Lønningsbestemmelser ved Søværnet.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 400 fg.)

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under et.